

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

ווילסטו ווערן א בעל מופת?? - ב

יוצא לאור

לרגלי שמחת האויפריף
של הבחור המופלג בתורה וביראה
החתן צבי הירש פרידמן נ"י
בן מורינו הרב שליט"א

עם בת הרה"ג ר"ש גלדברגר שליט"א
ר"מ בישיבה דמאנסי - בן אבד"ק מעדיער שליט"א

כי תשא תשע"ח

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשע"ח

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות
נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת הרבני הנגיד המפואר מו"ה יהושע וויינפעלד הי"ו גבאי נאמן דקהל "זכרון אלעזר" סאנטוב לרגל שמחת האויפריף של הבחור החשוב המצויין בתורה ויר"ש החתן צבי הירש פרידמן נ"י בן מורינו הרב שליט"א

בעזהשי"ת

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו
עד ישמע בערי יהודה ובחוצות ירושלים

וקול שמחה

וקול כלה

קול ששון

קול חתן

ברוב שבח והודאה להקב"ה על כל החסד שגמלנו
מתכבדים אנו להזמין את קרובינו וידידינו
להשתתף בשמחת כלולת בנינו היקרים

הבחור החתן המופלג בתו"ש

כמר **צבי הירש** נ"י

עב"ג

הכלה הבתולה המהוללה

מרת **שרה ברכה** תחי'

שתתקיים אי"ה למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת
ביום שלישי לסדר "וכבוד ה' מלא את המשכן" (ויקהל-פקודי)
אור ליום כ' אדר תשע"ח לפ"ק

קבלת פנים בשעה 6:30 החופה בשעה 7:30

שמחת חתן וכלה בשעה 10:00

באולם עטרת טשארנא

ספרינג וואלי, ניו יארק

המצפים לקבל פניכם בשמחה ובטוב לבב

הורי הכלה

שמעון גאלדבערגער וב"ב

בלאאמור אבדיק מעדיער שליט"א

מאנסי יצ"ו

הורי החתן

שלמה זלמן פרידמאן וב"ב

רב דקהל "זכרון אלעזר" סאנטוב

לעיקוואוד יצ"ו

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

לעיקוואוד יצ"ו

בס"ד

זמני התפלות

לשב"ק פרשת כי תשא תשע"ח

שמחת האויפרוף

של החתן המצויין בתור"ש צבי הירש פרידמאן נ"ו
בן הרב שליט"א

הדלקת הנרות

בשעה 5:32

הלבשת השטריימל ללוחתן

בשעה 5:20 - בבית הרב שליט"א
16 Irene Court

תפלת מנחה וקבלת שבת

בשעה 5:45

באטע ליל שבת קודש

בשעה 10:00 בערך

דברי תורה מאת הגד"ח ראש הכולל פאפא-מאנסי שליט"א

חתן פירן

בשעה 9:05

Irene Court corner New Central Ave.

תפלת שחרית

בשעה 9:15

קידושא רבה אחר התפלה

תגבש ע"י תורה ר' הירשע וויינפעלד הי"ו - גבאי דקמולטש

דברי תורה מאת הגד"ח רבי נתן בנימין בלויא שליט"א

מנחה ושלש סעודות

בשעה 5:40

תגבש ע"י הרב יוסף דוד בראד שליט"א - רוח חיים דקמולטש

ד"ת מאת המחזות בן אב"ד מעדיער שליט"א

דברות קודש מאת כ"ק גאב"ד בראד שליט"א

מעריב מוצש"ק

בשעה 7:10

ווילסטו ווערן א בעל מופת?? - ב

בקיודשא רבא ש"ק פרשת כי תבא תשע"ז

לפני זמן מה, הופיע גליון "נועם שיח", תחת הכותרת "ווילסטו ווערן א בעל מופת???" (מטות-מסעי תשע"ז, מס' 81), ושם "נתגלה" ה"סוד", איך נעשים ל"בעל מופת" (פּאַפּאַ), שהכל תלוי בשמירת הדיבור, עיי"ש בהרחבה.

הנה, כמה וכמה אנשים ניגשו אלי, ואמרו לי, שאכן עצה מיוחדת ונכונה היא – אמנם – למעשה, מאוד קשה לקיים את העצה בשלימות – וכמו שמובא בספר "אמרות טהורות" (דברות קדשו של כ"ק מרן אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, פ' וארא) בשם הרה"ק רבי דוד'ל מטאלנא זי"ע, על מה שאמרו חז"ל (מכילתא, משפטים קצ"ה) שבשכר שהכלבים שתקו בצאת ישראל ממצרים – וכמו שנאמר בפסוק (שמות י"א, ז'): ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו – זכו ל"ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו" (שם כ"ב, ל'), שהם מקבלים את הבשר שנטרף. ולכאורה יש להבין, למה לא זכו גם הצפרדעים לשכר גדול, שהלא הם קפצו – במכת צפרדעים – לתוך האש ונשרפו למות, ולכאורה הם עשו מעשה יותר גדול מהכלבים, שכן הם מסרו נפשם על קידוש ה'. מוכרחים לומר – אומר רבי דוד'ל – עס איז גרינגער אריינצושפרינגען אין פייער ווי צו פארמאכן די מויל... [יותר קל לקפוץ לתוך האש מלסגור את הפה] – על כן נפשם בשאלתם, שמא ישנה עצה אחרת, שהיא יותר קלה לקיים...

ולכן אמרתי, אבוא להציע בזה עצה אחרת – אינני יודע אם זה יותר קשה או יותר קל – עכ"פ כעת יהיו שתי עצות לכך, ותפילתנו בפינו, יהא ה' בעזרנו לתת לנו כח לקיים שתי העצות בשלימות, גם מזה ומזה אל תנח ירך (קהלת ז', י"ח), ובזה יוכלו להיות "בעל מופת" גדול...

מסופר, שכ"ק מרן הרה"ק מבעלזא זי"ע הוצרך פעם אחת לנסוע במקום מסויים, כשהאוטו הגיע, נצרך הרה"ק להתכופף קימעא כדי שיוכל להיכנס אל תוך הרכב, נענה הרה"ק והתבטא בלשון קדשו "אז מען געבט זיך א בייג – קען מען אנקומען"...

וחשבתי בדרך רמז – בפרשתנו נאמר (דברים כ"ו, א'): והיה כי תבוא אל הארץ – "והיה כי תבוא" – אויב דו וויסלט ערגעץ אנקומען – "אל הארץ" – אזי תכניע את עצמך עדי ארץ, באותה בחינה שנאמר אצל אברהם אבינו (בראשית י"ח, כ"ז): ואנכי עפר ואפר.

פעם שאל חסיד אחד את המגיד ממעזריטש זי"ע: כתוב (תהלים פ"ה, י"ב) "אמת מארץ תצמח", והיות שהאמת צומחת מן הארץ, למה יש כל כך מעט אמת בעולם. השיב לו הרבי: אכן האמת מונחת על הארץ – אך אנשים אינם רוצים להתכופף ולהרימה – געב זיך א בייג און הייב עס אויף!...

מיתאמרא משמיה דהרה"ק רבי שלמה מזוועהיל זי"ע, שסוד המקוה הוא שמתכופים ומכניעים את עצמם...

כתוב בספר "מאורי אור": פעם נכנס אחד מיוצ"ח של הרה"ק רבי אהרן מטשערנוביל זי"ע קצת מאוחר לשולחן הטהור של זקינו הרה"ק, וכשעבר תחת מגורה התלויה שהיתה דולקת עם שמן, נתלכלך קצת השטריימל שלו, כי בלט למעלה ונגע בהמגורה, כשקרב למקומו אצל השולחן, פנה אליו הרה"ק ואמר לו במוסר השכל: זעסט מיין קינד, אז מ'בייגט זיך פארשמירט מען זיך ניט...

אחד מגדולי ישראל נפגש עם אדם שונא דת במטרה לשכנעו שלא יפריע להקמת תלמוד תורה, פנו לרב ושאלוהו מדוע הוא משפיל את עצמו והולך ביוזמתו להיפגש עם אותו פורק עול, והרי זה לא לפי כבודו? ענה להם הרב במשל, אין ספק שאדם חשוב מן הבהמה, ואעפ"כ האדם מתכופף לפני פרה כדי לחלוב אותה ולקבל את החלב שלה, אם כן, כך הדבר כאשר לתועלת עם ישראל זקוקים לעזרה מאנשים שנמשו את המצוות רח"ל, מוטל עלינו "להתכופף" ולוותר על הכבוד ולנסות להציל את כל מה שניתן להציל...

נאמר בפרשתינו (דברים כ"ו, א'–ב'): והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה וירשתה וישבת בה, ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר ה' אלקיך נותן לך. כתב בספר "דברי שלום", שבפסוק יש רמז למידת ההכנעה – "והיה כי תבא אל הארץ" – הנה תיבת "ארץ" רומזת למידת ההכנעה, שהאדם אין מחשיב עצמו לכלום, אלא כעפר "הארץ", ועל ידי שהאדם נכנע, השי"ת נותן לו טובות בעולם הזה ככל משאלות לבו.

וזהו שנאמר "אשר ה' אלקיך נותן לך נחלה", שע"י ההכנעה אתה זוכה לכל ההשפעות, המרומזות בתיבת "נחלה", ומפרש הכתוב ואומר, האיך תבא לידי מדה זו של הכנעה – "ולקחת" – תלמד מידת ההכנעה על ידי שתבונן "מראשית" – שתחשוב מאין נוצרת ומאין באת, וגם תתבונן על "כל פרי האדמה" – שנוצרה מן האדמה, ועפר אתה ולעפר תשוב, וכל מה שיש לך – "אשר ה' אלקיך נותן לך" – שהכל בא לך מהקב"ה, וכמו כן תעלה במחשבתך ותן דעתך אשר על הכל יביא אותך בדין ותשבון על כל מה שנתן לך, וכמו שנאמר (מסכת אבות פרק ג' משנה א'): עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה, דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון – וכשתחשוב על אלו הג' דברים, תבא לידי מידת ההכנעה.

והנה ידוע מהספה"ק, שסגולה לקבלת התפילה היא ההכנעה והשפלות, שכן אמרו חז"ל (מסכת סוטה דף ה' ע"א) כל אדם שיש בו גסות הרוח, אמר הקדוש ברוך הוא: אין אני יכולין לדור בעולם, אבל עם השפל ונכנע כתיב (ראה ישעיהו נ"ז, ט"ו): אני אשכון

את דכא, והרמז בזה הוא בפסוק הנ"ל (בראשית י"ח, כ"ז): ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר, "הנה נא הואלתי לדבר אל אדני" – איך אפשר לדבר אל א-ד-נ-י – הקב"ה, שיתקבלו תפילותיו לרחמים ולרצון, "ואנכי עפר ואפר" – כאשר האדם אין מחשיב עצמו, ומחזיק את עצמו לכלום, והוא נכנע ושפל, שאז זוכה לקירבת אלקים ולקבלת תפילותיו.

פעם אחת בהיות מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק בצפת למנוחת הנפש, נסע עם הנהג ברחוב מסויים, וידוע, שבצפת ישנם הרבה רחובות שהם מאוד צרים, ואין אפשרות לשני רכבים שיסעו בו בבת אחת, וכשאחד נוסע ברחוב, צריך השני להמתין בצד עד שהלה יעבור ואז יהא באפשרותו להמשיך בנסיעתו.

והנה באמצע נסיעתם באותה הרחוב, הבחין הרבי שרכב נכנס לרחוב מצידה השני, ומבקש לעבור במקום בו שהו כעת, ומיד ביקש הרבי מהנהג שיחזור לאחוריו, ויפנה את המקום למכונית הנכנסת עתה שתוכל לעבור ברחוב. שאל הנהג את הרבי "הלא אנו נכנסנו קודם לרחוב", השיב הרבי "אף על פי כן..." וכך עשה הנהג, הוא פנה לאחוריו, והמתין שהרכב השני יעבור, ואז המשיך בנסיעתו.

והנה כבר נסעו יותר ממשיך חצי הרחוב, אך לא חלפו יותר מכמה רגעים – ושוב! – הרבי הבחין שאוטו אחר מבקש להיכנס שם, וכמעשהו בראשונה כך מעשהו בשניה, ואין שום אפשרות לשניהם לנסוע שם – ואין ברירה – או שהם נוסעים לאחור, ואז

יוכל הלה לנסוע, או שהלה ממתין עד שהם חולפים ועוברים משם ואז יוכל לנסוע, והרבי הורה שוב להנהיג שיסע לאחר ויתן לרכב השני לעבור, אך אז שאל הנהג את הרבי "והלא אנו נכנסנו כבר לחצי הרחוב עוד לפני שהלה רצה להיכנס, ולמה אנו צריכים להמתין לו ולחזור לאחורינו"? אמר לו הרבי "כי הלא צריכים לוותר!", והוסיף הרבי ואמר "מלוותר לעולם לא מפסידים!!"

סיפר לי הרה"ח ר' שמואל אונגאר הי"ו, העסקן הנודע בעיר התורה לייקווד, שפעם אחת הגיע כ"ק מרן האדמו"ר מבלאזוב זי"ע להשתתף בשמחת נישואין, וכשהגיע לאולם, היה אז מעמד החופה, והרבי המתין מחוץ לאולם. אדחכי והכי הגיע להשתתף בשמחה הגאון רבי יצחק הוטנר זצ"ל ראש ישיבת רבי חיים ברלין, וכשראה את הרבי ממתין בחוץ, שאלו "בלאזוב'ער רבי, למה אינכם נכנסים לאולם?" השיב הרבי ואמר "כי אוחזים עדיין באמצע מעמד החופה", שאלו הראש ישיבה "אז מה, א"כ נכנסים באמצע החופה!" אמר לו הרבי "בפנים נמצאים עוד אדמורי"ם ורבנים, ואם אכנס, יתכן שירגישו שצריכים לכבד אותי באיזה כיבוד, ואינני רוצה לקחת כיבוד משל השני, ולכן אני ממתין בחוץ". אמר לו הגאון ראש הישיבה "בלאזוב'ער רבי, אני מקנא בדרגתכם הנעלה של מדת הוותרנות", אמר לו הרבי "ראש ישיבת רבי חיים ברלין, אתם גם יכולים להתנהג כך", אמר לו ראש הישיבה "נאך מאכן וויל איך נישט..."

לפני איזה שבועות הייתי בקרית טאהש המעטירה לרגל יומא דהילולא רבא של הרה"ק מטאהש זי"ע, ופגשתי שם את ידידי החשוב הרה"ג רבי שלמה יונגער שליט"א דומ"ץ טאהש בקרית יואל, וסיפר לי סיפור נפלא שריגש אותי מאוד, וכך סיפר:

כידוע, שכ"ק אדמו"ר מטאהש שליט"א, יושב על כסא ממלכתו של אביו הרה"ק מטאהש זי"ע מעת הסתלקותו, וכל המוסדות הנמצאים בכל העולם כולו, שהם תחת השם "טאהש", הם תחת נשיאותו.

בהזדמנות אחת אירע, שאחד מבני משפחתו של הרה"ק מטאהש זי"ע, אירגן איזה מעמד, והכין מודעות גדולות, כאשר למעלה – בראש הדף – מופיע השם "טאהש" באותיות גדולות, אך לא הזכיר שם, שהמוסד הזה – השייך לו – הוא תחת נשיאותו של האדמו"ר מטאהש שליט"א.

והנה, בעת שהמדפיס קיבל את המודעה שהוכנה על ידי אותו בן משפחה של הרבי, היה לבו נוקפו אם להדפיס את המודעה, והלך המדפיס, והתקשר אל האדמו"ר מאטהש שליט"א, ואמר לו שהגם שהפרנסה שלו הוא להדפיס מודעות וכדומה, והוא לא צריך לבדוק מה בדיוק כתוב בנוסח המודעות שמבקשים ממנו להדפיס, אך בהיות שכאן הבחין בדבר שיכול לעורר מחלוקת, הוא אינו חפץ בכך, ולכן הוא מתקשר ומבקש מאת הרבי, אם יש לו רשות להדפיס מודעה כזאת.

הרבי, כששמע את דבריו של המדפיס, הרגיעו, ואמר לו שהוא יכול בתשואות חן להדפיס את המודעות בדיוק כפי שניתן לו, ואל לו לחשוש מכלום. אחר כך, הוסיף הרבי ואמר לו, שהוא מבקש ממנו לשלוח לו את החשבון של הוצאות ההדפסה... והעיד

המדפסים – שאכן שילם לו הרבי שליט"א מכספו את כל ההוצאות של ההדפסה...

בספר "נתיבות שלום" (פ' שופטים) כתב, שסיפר הרה"ק בעל "בית אברהם" זי"ע, שמרן ה"בית יוסף" זי"ע היה מעמים לפעמים על כתפיו שק מלא אבנים, כדי להתלמד להיות כפוף ונכנע – זיך צו בייגן – ובכך יוכל להכניע את ערפו הקשה...

וזהו העבודה של יהודי, להכניע את עצמו לרצון ה', להכניע את החומר, ולכופף את יצרו הרע לרצון ה'. ובה הוא מפרש את הפסוק בריש פ' שופטים (דברים ט"ז, י"ח): שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תפקידו של "שוטר" הוא להכניע ולכופף את האדם למלאות את המוטל עליו, ולקיים את דברי ה"שופט", ואם האדם אינו שומע בקולו, אזי לפעמים הוא צריך לייסרו, עד שישמע בקול השופט. וזהו הרמז בפסוק, "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך", האדם צריך להיות "שוטר" על עצמו, להכניע את עצמו ואת חומריותו לקיים רצון השי"ת, ודבר זה לא מספיק לעשותו בשכליות לבד, רק צריכים בפועל ממש להכניע את הרע, ולהכניע את עצמו לרצון ה', וכמו כן יראה להכניע את עצמו לזולתו.

וכן מובא מצדיקים, שיום שאדם לא עשה בו פעולה 'כנגד' רצונו, להכניע את רצונותיו ולבטלם עבור רצון השי"ת, ועבור רצון זולתו, אין היום ההוא נחשב כלל ל"יום"! ובה שהאדם מכופף ומכניע עצמו, בזה הוא מכניע את כח החומר הרע השוכן בקרבו.

כידוע, שמרן הרה"ק מטאהש זי"ע, היה יחיד במינו בלבו הטוב שהיה לו. הרבי היה מסור לכל אחד ואחד באופן נפלא ביותר, ונתן את כל מה שיש לו להשני – סכומים אדירים עברו תחת ידו – ואת כל אלו היה הרבי מחלק לעניים ואביונים וצרכי צדקה אחרים. נהוג היה, שכל האורחים שבאו לשבות במחיצתו, אכלו את סעודת יום שבת קודש, בביתו נאווה קודש של הרה"ק זי"ע, והרבי היה דואג להאכיל את כל המשתתפים, וכל מאכל שהוגש בסעודה – ביניהם הרבה מאכלים יקרים ומיוחדים – היה הרבי מחלק לכל אחד ואחד בשתי ידיו בשפע גדול ובשמחה רבה.

מספרים, שהרה"ק מטאהש זי"ע העיד פעם על עצמו, שבטבעו, הוא קמצן גדול ובעל לב רע, אלא שברבות השנים הוא עבד על עצמו בכל הכח, להכניע את החומר הרע שבקרבו ולכופפו לטוב, עד שזכה שנעשה ממש היפך מטבעו, והוא נעשה פזרן להשני ובעל לב טוב.

היה אחד ששאל את הרבי, למה הוא מחלק כל כך הרבה מהמאכלים בשפע כה רב לכל כך הרבה אורחים – כאשר בין המאכלים היו גם מאכלים ששוויים רב – והלא חבל על הכסף, השיבו הרבי "כי אני מחפש דרכים להכניע את חומרי, ומחפש לנצל כל אפשרות לשבור את חומרי הרע..."

בספר "מילין קדישין" (דברות קודש של כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ק שליט"א, סוכות תשס"ח, עמוד תר"מ) מובא, שמסופר על הרה"ק רבי איצק'ל מסקווירא זי"ע, שהיה פעם אחת בשברון לב, ולא היה מסוגל לעמוד ולהתפלל, והנה עבר שם חסיד

של הרה"ק מסטערליסק זי"ע, וביקש ממנו הרה"ק שיחזור על מאמר מרבו, ואמר בשם ה"סטערעליסקער" זי"ע, שמושה רבינו הרי שושבינא דמלכא הוה, והשי"ת הוא בחינת חתן, וכנסת ישראל היא הכלה, ובפסוק נאמר (שמות ל"ד, ח'): וימהר משה ויקוד ארצה וישתחו, וצ"ב, מהו "וימהר", ועוד, דיתכן דתמיד כרע משה, למה כתוב דווקא כאן שמושה כרע, אלא דמושה רבינו אמר (שם ל"ג, י"ח) הראני נא את כבודך, שהכלה רוצה לשמוע שבחים מהחתן, ולכן אמר השי"ת י"ג מדות וזהו שבחו (ראה רש"י שם, פסוק י"ט ד"ה ויאמר וד"ה וקראתי), והרי צ"ל ג"כ שבחים של הכלה, מיד "ויקוד משה ארצה וישתחו", לרמז בזה על מעלתם של בני ישראל – אז מ'בייגט זיך מיט א הכנעה, זיך בייגן אין גאנצן פארן אויבערשטן... וכששמע רבי איציקל דיבור זה, התחזק ונעמד להתפלל.

בספר "מאורי אור" כתב בשם הרה"ק מסקווירא זי"ע: אחד מבין אנשיו של הרה"ק רבי אהרן מטשערנוביל זי"ע התקרב פעם מעט בחסידות, וגם התפלל בלא חגורה, אמר לו הרה"ק: אתה יודע מהו הענין של לבישת חגורה, כתיב (משלי ל"א, כ"ד) וחגור נתנה לכנעני, החגורה ניתנה שיהיה לאדם הכנעה...

מטו משמיה דהרה"ק רבי מאיר מפריםשלאן זי"ע, בפסוק נאמר (במדבר ז', י"ד): כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת, ואמר הרה"ק במליצת לשונו, "כף אחת" – 'כף' מלשון כפיפה, "איין בייג" – כשאדם כופף ומכניע עצמו, ומוכן לקבל על עצמו להיות טוב, "עשרה זהב" – איז ער שוין א גאלדענעם יוד'ל – הרי הוא כבר יהודי זהב (עשרה הוא מספר יו"ד – יהודי)...

בפסוק נאמר (שמות ד', י"ז): ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות. מיתאמרא משמיה דהרה"ק ה"אהבת שלום" מוויז'ניץ זי"ע, שבפסוק יש רמז נפלא, "ואת המטה הזה תקח בידך" – אז דו וועסט זיך געבן א בייג (מטה מלשון בייגן) [אם תכניע את עצמך כפיפה אחת], "אשר תעשה בו את האותות" – תוכל לעשות "מופתים"...

הרי לנו עוד "סוד" איך אפשר להיות "בעל מופת" – כשיהודי יכניע את עצמו, אז יוכל להראות "אותות ומופתים"...

והנה כעת הננו נמצאים כבר ב"שלשים יום קודם לחג", וידוע מהספה"ק שהד' מינים מרמזים בעיקר על הלב, שכן לולב הוא אותיות "לו לב", אתרוג – רומז על החשקות והחמדות שבלב – הכל לתת להרבוש"ע, שכן מה שנוטלין הד' מינים, הוא להגיע למצב שהלב יתכופף להשי"ת, ולולב הוא ג"כ נגד השדרה, שאף הוא יתכופף להשי"ת, ואם הלב אין מתכופף, אזי אפילו שהשדרה תתכופף פעמים רבות אינו שווה כלום, והכל הוא להגיע ל"ומצאת את לבבו נאמן לפניך" (נחמ' ט', ח').

וראה ברבינו בחיי (ויקרא כ"ג, מ') שכתב: "ערבה" רמז להכנעה ושפלות, ולכך אינה גדילה על הרים אלא היא גדילה בנחל במקום נמוך ושפל, כדי שיכניע לבו וישפיל עצמו ויתכפר לו.

ובענין ה"הדס" איתא בספה"ק, שכידוע ההדסים רומזים לעינים של האדם (ראה בספר ה"חינוך" פ' אמור, מצוה שכ"ד), ואמרו חז"ל (ראה רש"י במדבר ט"ו, ל"ט ד"ה ולא תתורו): עין רואה ולב חומד,

וכשמשפרים את העינים, יש תיקון גם לענין חמדת הלב, ונמצא שגם בזה מכניעים פעולת הלב שיחמוד לעשות רק רצון השי"ת.

והנה מה טוב ומה נעים הדברים הללו בימים אלו – ודבר בעתו מה טוב – כי כך נפסק בשו"ע (או"ח סי' תקפ"ו סעיף א'): כל השופרות כשרים לתקיעה, בין ישרים ובין כפופים, אך מצוה לתקוע בשופר כפוף, לרמוז לאדם שיכופף ליבו לפני הקדוש ברוך הוא.

מלווה מלכה לטובת ביהמ"ד סאנטוב אין לעיקוואוד

הנה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א מיט הנה"צ אב"ד סקולען לעיקוואוד שליט"א

דער אויבן אן – הר"ר יוסף דוד בראך שליט"א, בן אב"ד דאבשינע שליט"א, טרעט אויף

בשמחת ה"תנאים" של החתן צבי הירש פרידמן נ"ו ליל שישי פרשת נח, א' דר"ח חשון תשע"ח

אודה ה' בכל לבב בסוד ישרים ועדה, גדולים מעשה ה' דרושים לכל חפציהם, הוד והדר פעלו וצדקתו עומדת לעד.

מתוך שמחה עצומה והתרגשות גדולה, אודה את ה' מאוד בפי ובתוך רבים אהללנו, ואערוך בזה שבח והוד' להשי"ת על שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, שבני היקר והחביב צבי הירש נ"ו בא בברית האירוסין עב"ג למז"ט ובשעטו"מ, ועל אשר זיכני שנכנס בבית כה חשוב ומאוד נעלה.

הנה דבר בעתו מה טוב, אנו עומדים כעת מיד לאחר ימי חג הסוכות, וידוע מה שאומרים משמיה דהרה"ק מרוז'ין זי"ע, שכשם ששנינו (ע"י מסכת אבות פ"ד, משנה ב') ד"מצוה גוררת מצוה", כן הדבר גם בענין מדת השמחה, ש"שמחה גוררת שמחה". והנה חג הסוכות מכונה "זמן שמחתנו", וכבר דשו בספה"ק לבאר הלשון "זמן" שמחתנו, ולמה לא אמרו "יום" או "חג" שמחתנו. ומובא משמו של הרה"ק מטריסק זי"ע, ש"זמן" הוא מלשון "זימון", וכמו שנאמר במשנה (מסכת ביצה פ"א, משנה ד') הלשון "זימן שחורים ומצא לבנים", ר"ל, דבימים של חג הסוכות, אפשר להזמין שמחה לכל השנה כולה - מ'קען באשטעלן שמחה אויף די קומענדיגע יאהר.

בעת שמחת הברית של בני החתן נ"ו, אמר אבי מורי ז"ל רעיון יפה בנועם שיחו, וכך אמר:

הנה נאמר בפסוק בפרשת העקידה (בראשית כ"ב, ד'): וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק. ולכאורה לשון הפסוק אינו מובן, שנראה כסותר עצמו מיניה וביה, שמצד אחד נאמר בפסוק הלשון "וישא אברהם

את עיניו וירא את המקום" – ומדכתיב "וירא" את המקום, משמע שהיה בכדי שיראהו בעין הגשמי, ומסתבר שלא היה רחוק הרבה, אלא שא"כ למה כתוב בהמשך הפסוק שהיה זה "מרחוק" – אם זה מקום מרוחק, הלא לא היו העינים שולטים ורואים עדי כך.

ואמר אבי ז"ל משמו של ק"ז הגה"ק בעל "שמן רוקח" זי"ע, דבאמת לא היה הר המוריה רחוק כל כך, ומה שקראו הכתוב "מרחוק", הכוונה שכל כך היה אברהם אבינו מצפה ומשתוקק בכל נימי נפשו לקיים ציווי ה', להעלות את יצחק בנו לעולה, עד שלא עצר כח להמתין, וממש כלתה נפשו מרוב געגועים והשתוקקות, מתי יגיע הרגע שיזכה לקיים מה שנצטווה מאת הבורא ית"ש, וכל רגע שלא הגיע עדיין אל המקום ההוא, היה בעיניו כאילו מרחק גדול מבדיל בינו לבין המקום, וכדרך העולם כשאדם מצפה ומשתוקק מאוד לאיזה דבר, אז כל רגע נחשב אצלו לזמן רב, וממש יום לשנה יחשב מרוב חשקו להשיג את הדבר ההוא – וכן הרגשתי את ההרגשה הזו, כאשר כל השבוע ציפיתי להשמחה הגדולה שאנו משתתפים בה הערב, והיה נראה השבוע הזה כשנה...

וזהו שאמר הכתוב: וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחוק, רצה לומר, כי רק בעיניו נדמה המקום כמרחוק, וגילתה לנו התורה עד כמה הגיע צמאנו ותשוקת נפשו של אברהם אבינו לדבר מצוה, וזה היה עיקר הנסיון, לידע אם יתאוה לקיים המצוה בחשק רב, או יעשה אותה בכבידות ח"ו, ונבחן אברהם אבינו ונמצא שלם בנסיון זה, שהיה משתוקק בכליון עינים מתי תבוא לידו ויקיימנה.

ועל דרך זה יש לפרש מה שנאמר בפסוק (קהלת ח', ה'): שומר מצוה לא ידע דבר רע – "שומר" – הוא מלשון "ואביו שמר את הדבר" (בראשית ל"ז, י"א), וכמו שפירש רש"י, "היה ממתין ומצפה" – וכך יש לפרש, "שומר מצוה" – כשאדם משתוקק ומתגעגע לקיים את המצוות, אז "לא ידע דבר רע"...

וידוע שליל הסדר נקרא "ליל שימורים" (שמות י"ב, מ"ב) – וגם כאן יש לפרש, "שימורים" – הוא לשון של "ציפיה והשתוקקות", כמו "ואביו שמר את הדבר", כי צריך כל אחד שיהיה לו געגועים והשתוקקות לליל קדוש זה.

ובעת הברית הנ"ל האריך אבי מורי ז"ל בדברי דרוש בענין זה, ואין כאן מקומו להאריך, והדברים הלא המה כתובים בספר "עטרת צבי", שי"ל לכבוד שמחת הבר מצוה של חתן דנן נ"ו.

והנה בסיום דבריו, אמר אבי מורי ז"ל על עצמו, בהתרגשות גדולה, שאכן התקיים בו **"ואביו שמר את הדבר"** – **"ואביו"** – זאת אומרת – **"הוא עצמו"**, דהיינו **"אביו"** של הבעל שמחה – **"שמר את הדבר"** – הוא השתוקק וציפה ללידת הנכד הזה – הבן זכר – ה"ה חתן דנן נ"ו.

והנה כעת, בעת שמחת האירוסין של בני נ"ו – בתור אבי החתן – אני יכול לומר **"ואביו שמר את הדבר"** – ציפיתי והשתוקקתי והתגעגעתי לזמן הגדול והנשגב הזה של אירוסיו בני החשוב והיקר צבי הירש נ"ו, ובמיוחד ציפיתי והשתוקקתי והתפללתי – וחזרתי והתפללתי להקב"ה – שבני יקירי המופלג בתורה ויראת שמים, ששמו הטוב הולך לפניו, יזכה להיכנס לבית חשוב, ומי שיזכה בו, יהיה עליו **"מבין"**...

ובכן אתן בזה שבח והודי' להקב"ה, שהחתן זכה ב"ה להיכנס לבית כה חשוב, וזכה בכלה שהיא **"בת תלמיד חכם"** במלוא מובן המילה, כי אכן המחזות החשוב שליט"א, מפורסם הוא בתורתו ועבודתו, ובמיוחד מופלא ומופלג במעלות ומדות המתאימות לתלמיד חכם, ובכל המ"ח דברים שהתורה נקנית בהן, מדות טובות שפלות ועניות, שלזה יכונה בצדק בת **"תלמיד חכם"**.

והנה, לפני שנים, בעת שמחת הקידושא רבא ללידת נכדתי הראשונה שתחי', השתתף שם ראש ישיבת לייקווד הגאון רבי מלכיאל קוטלר שליט"א, שנשא מדברותיו, ואמר בתוך דבריו במתק לשונו, דהנה **"בת**

ת"ח" – זה לא "דין" ב"אבי הבת", אלא זה "דין" ב"בת" עצמה... ר"ל, הבת עצמה צריכה שהיא תהיה חפצא של "בת תלמיד חכם" – דהיינו, שיהיו לה המעלות והמדות שמתאימות לבת ת"ח!...

וב"ה שזכינו שהכלה שתחי' היא "בת ת"ח" אמיתית, וכידוע ומפורסם שיש לה המעלות המתאימות לבת ת"ח. ובנוסף לזה, היא בלעה"ר מוכשרת מאוד – הנה בקרית יואל לא חסרות בנות מוכשרות לקבל שם משרה כמחנכת, ואף על פי כן מצאו המה לנכון, להביא את הכלה החשובה שלנו כל יום ממאנסי לקרית יואל, שהיא תהיה מחנכת לבנות שהן קצת צעירות ממנה...

אבל מוכרחני לומר, שמדבר אחד נתפעלתי מאוד, שכן ידוע שהמחותן החשוב שליט"א, הוא מרביץ תורה לרבים, ואומר שיחות נפלאות לבחורי חמד, והוא נתן לי קונטרס אחד המכיל כמה שיחות שאמר להבחורים, ממש מלא וגדוש מזן אל זן בתורה ועבודה ויראת שמים – והדברים הלא המה כתובים בלשון אידיש המדוברת – ושמעתי ממנו, שמי שהגיה את הקונטרס הזה, היא לא אחרת מאשר בתו הכלה החשובה שתחי'!

והנה, מזה נתפעלתי מאוד – ראשית כל, מעצם הדבר שבת ישראל בזמנינו תדע את שפת האידיש, ועוד יותר, שיכולה היא לקרוא באידיש, ובנוסף לזה, שהיא יכולה גם להגיה באידיש! – וחושבני, שצריכים להביא את הכלה הזאת ללייקווד, ולהכניס אותה שם במוזיאון...

הנה ידוע שצדיקים יש להם סייעתא דשמיא בכל מה שעושים ובכל דיבור ודיבור היוצא מפיהם, וכמו שנאמר בפסוק (תהלים ל"ג, י"ח): עין ה' אל יראיו, וכוונת הכתוב הוא, שיש "עין מיוחדת" – דהיינו – "עקסטערע בליק", לירא ה', שהוא "הימלישער בליק", כי הצדיקים יראי ה', המה רואים כל דבר ודבר באופן מיוחד, מתוך הסייעתא דשמיא העצומה לה

הם זוכים על כל צעד ושעל, ולכן כל מה שהם מוציאים מפייהם יש בו סייעתא דשמיא.

בקיץ העעל"ט נכנסתי אצל כ"ק מרן האדמו"ר מראחמיסטריווקא-ארה"ב שליט"א, וסיפרתי להרבי שיש לי שני בחורים, בחור אחד לומד בארץ ישראל - ה"ה חתן דנן נ"ו - ואחיו הצעיר לומד כעת בישיבת "מאור יצחק" כאן במאנסי - ה"ה בני הבחור החשוב ידידי' יהודה נ"ו, ואמרתי להרבי, שהבחור הצעיר משתוקק מאוד לנסוע בחודש אלול ללמוד בארץ ישראל, אך מאידך - אמרתי להרבי - חושב אני שאולי לא כדאי ששני הבחורים ילמדו ביחד באותה ישיבה באותה עת...

הרבי האזין לדבריי בכובד ראש, ואמר לי כך, באשר לטענתכם - הטענה טענה צודקת, ואין צריכים שניהם ללמוד ביחד, אך מאידך גיסא, הלא הבחור הצעיר נפשו חשקה ללמוד בארץ ישראל, אז אולי הבחור הצעיר יוותר שלא לנסוע עד לאחר סוכות, ויתן הזדמנות לאחיו המבוגר למצוא את זיווגו הנכון בעז"ה, ולאחר סוכות יוכל הוא לנסוע בע"ה ללמוד בארץ ישראל...

ובכן, אם הרבי אומר "לאחר סוכות" - מתי היתה ההזדמנות הראשונה לגמור שידוך אחרי סוכות - הלא זה היה במוצ"ש העעל"ט - אסרו חג סוכות - ואכן במוצ"ש נגמר השידוך בע"ה בכי טוב ולמזל טוב!...

כשסיפרתי את זה לאחד, הגיב הלה "אה! א רעביש'ע מופת", ולפליאתו הגבתי ואמרתי "א תורה'דיגע מופת"... שכן כך נאמר בפסוק (שמות ד', י"ז): ואת המטה הזה תקח בידך אשר תעשה בו את האותות, ומיתאמרא משמיה דהרה"ק ה"אהבת שלום" מוויז'ניץ זי"ע, שבפסוק יש רמז נפלא, "ואת המטה הזה" - אז דו וועסט זיך געבן א בייג ("מטה" מלשון "הטייה") - אם תכניע את עצמך בכפיפה אחת, "אשר תעשה בו את האותות" - תוכל לעשות "מופתים". חושבני, שהמופת הכי גדול הוא "אז א רבי קען זיך בייגן"...

בשנתיים האחרונות שבני החתן ני"ו לומד בארץ ישראל, התקרב מאוד למרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק, ופעם כשדיברתי עם הרבי שליט"א, התבטא אודות בני החתן ואמר "דיין זון איז זייער א לייטישער בחור".

לפני פסח העעל"ט, הזדמן לי לדבר עם מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א בטלפון, ואמר לי שהוא רוצה להזמין את בני אצלו לליל הסדר, והתבטא במתק לשונו ואמר "היי יאהר קען מען נאך האבן דעם געלעגנהייט..."

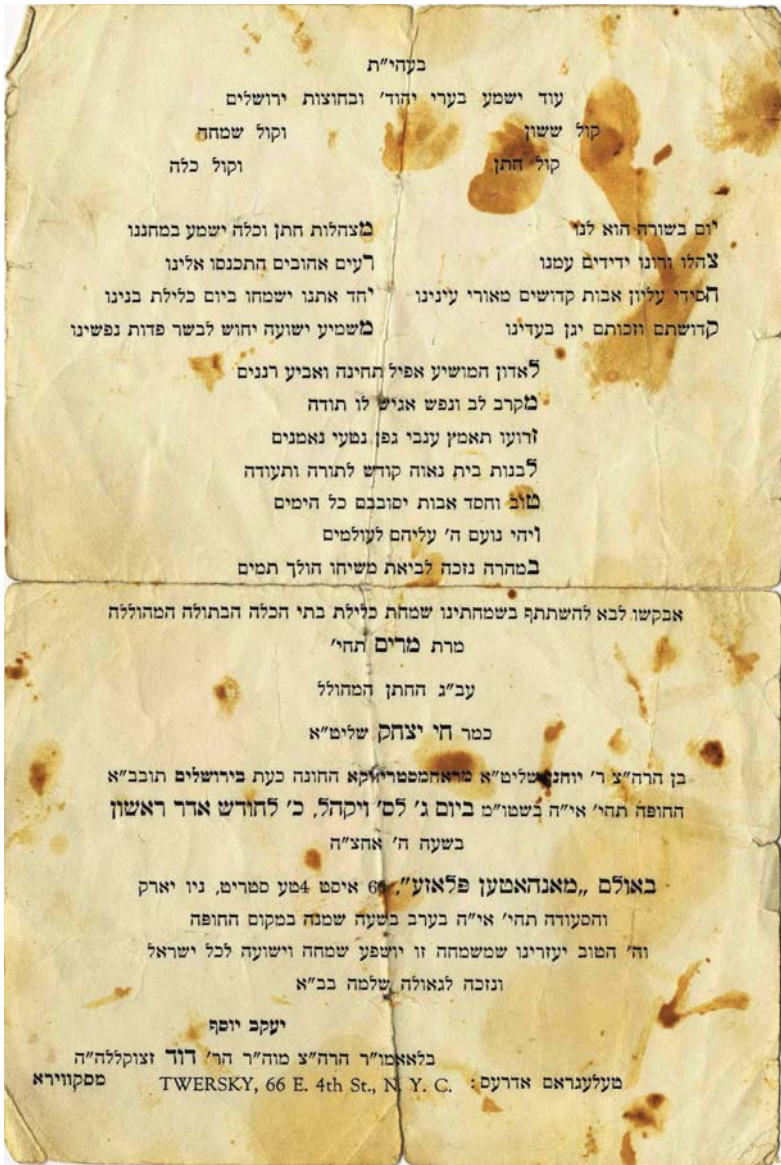
ובדרך אגב, בעת הברית מילה של החתן ני"ו, שהתקיימה בשבת קודש פרשת ויגש (החתן נולד בשבת חנוכה - ראש חודש), שהה אז בלייכווד כ"ק אדמו"ר מספינקא-אנטווערפן שליט"א, חדב"נ של הרה"ק רבי יאנקעל'ע מפשעווארסק זי"ע, והזמנתי אותו להשתתף בשמחת הברית, וכיבדתי אותו בברכות וקריאת השם - ואבי ז"ל שהיה אז חולה מסוכן ל"ע היה הסנדק - וכשהרבי סיים לומר את הברכות, אמר בקול רם, שהשי"ת יעזור "אז דאס קינד זאל איבערשטייגן דעם טאט'ן"... וב"ה כשמסתכלים על החתן בלעה"ר, רואים כמה סייעתא דשמיא היתה בברכתו.

וכנראה שגם האדמו"ר מספינקא שליט"א מקיים את הנאמר "ואת המטה הזה תקח בידך"...

ואסיים בברכה להחתן והכלה, יעזור השי"ת שיזכו לבנות בית נאמן בישראל, ושיהיה הקשר קשר של קיימא לבנין עדי עד, ולדורות ישרים ומבורכים, והמחותנים החשובים - ואנו - והסבים והסבתות, ירוו מהם רוב נחת דקדושה, ומשמחה זו יושפע שמחה לכל המשתתפים - שידוכים טובים, פרנסה בהרחבה, בני חיי ומזוני, שפע ברכה והצלחה - ומשמחה זו תצמח שמחתן של ישראל בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

יום החתונה - כ' אדר - הוא זמן מסוגל
יום חתונתו של כ"ק אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א

מכתב ברכה מאת הגאון המפורסם רבי מתתיהו סלומון שליט"א משגיח רוחני בדיחמ"ד גבוה לעיקוואד

בס"ד
עשיק פורשת ויצא תשס"ט לפ"ק
פה לייקווד יצ"ו

לכבוד ידידי הרה"ג כמוהררר שלמה זלמן פרדמאן שליט"א
רב דקהל זכרון אלעזר

באתי בשורות קצרות אלו להגיד עד כמה נהניתי מדברי
תורת כ"ת, שראיתי ושמעתי, הן בהלכה והן באגדה, וכבר
שתו רבים מבאח ותתי חכם, כאשר שמענו מבני עדות
ושומועי לקח.

על כן שמח לי באשר בשרי כ"ת כי בדעתו להוציא לאור
עולם עוד מפרי עמלו לזכות הרבים, לכבוד שמחת הרב
מצוה של בנו היקר צבי היש"ו - זכות הרבים תלוי בו.

והנני מברך אותך שיאריך כ"ת ימים על ממלכתו וכסא
רבנותו, ויזכה לנהל עדותו, להורות את הדרך ילכו בו, עד כי
יבא שילה במהרה בימינו.

אמן. רבנו לרפוא תרופה
אמת חיים סלומון

בית פיק מרן אמריק ש"י
רח ארבע סולם 13-15
קריית ויז'ניץ בני סוף 51111
סוף 6749057 - 6748494
6772844 סוף

בס"ד חס"ת חשון ת"ש

שמחת רוב ברכות וישע רב וכוט"ס
לידינו הנכבד והנעלה
הרה"ג המפורסם הרב שלמה זלמן פרדמאן שליט"א
לעיקוואד נ"ו ב'רס"א יצ"ו
אודחש"ס כ"א חות,

מכתבו בצירוף התפארת והפ"ג
הגיע והי' למראה עיני כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א והביע
את ברכת קדשו ברכת מולד טוב.

הי"ר ויזכה לנדר את בנו הנודע
לו למז"ט כשס"ס לתורה ולחופה ולמשעים טובים
לדורות מסגנו ומכל יוצ"ח רב עונג ונחת דקדושה לאור
ימים ושנים מתוך שלימות הבריות וכל טוב וד' טוב
ישלח רשואה ישיבה במורה לאביו הי"ר ואך טוב וחסד
ששון ושמחה יפעל במעונו כל הימים אכ"י.
מול טוב מיוחד לאביו הי"ר ישיבה
עוד רבות בשנים לשמחה בשמחה וצאמיו מתוך שלימות
הבריות וכל טוב ולכבוד בשורות טובות חמ"ד.

הודעה"ס לכבוד רב.
הכותב בספרות הקודש.
השגל פילולרשל
בית פיק חס"ת חשון ת"ש
קריית ויז'ניץ בני-סוף
6749057, 6748494 סוף

מייסד מוסדות חס"ת ו' סטת חס"ת
ד"ר א"ד
54/2

בר מצוה פון בן הגה"צ רבי שלמה זלמן פריעדמאן שליט"א אבד"ק זכרון אלעזר סאנטשוב אין לעיקוואד

לעיקוואד. - דעם סאנטשובאנעם
דאנערשטאג, דער פינפטן לעבטע חנוכה, איז
פארגעקומען די בר מצוה פון הברור צבי הירש
נ"ו בן הברצ רבי שלמה זלמן פריעדמאן
שליט"א אבד"ק זכרון אלעזר סאנטשוב אין
לעיקוואד. דער ברור הבר מצוה צבי ז"ל ויז
צו ווערן רבי עקיבא אינר, רמ"א, שכן רחוק
שערי תורה, דער מורה, ירושת שלמה, דברי
ר"ם, ערך ש"י, פנים מאורות, יעב"ץ, חכם נבון
ש"ת הקדוש, רבי ר' העשיל, ב"ח, תוס ירוש
און לעמלה פון.
די סעודת הבר מצוה איז פארגעקומען אין היכל
הבית המדרש פון קהל זכרון אלעזר סאנטשוב. מיט
דער כהן לוינגע פון ש"י שניינע עולם, ובראש
האנשים העדוים שליט"א ולי מליכאל קאטלער
דאס ישיבת לעיקוואד, רבי דוד שטעטל ראש
ישיבת לעיקוואד, רבי מרדכי בבלאל קליין רב
דומ"ץ סאנטשוב לעיקוואד, רבי אברהם שניינע
דומ"ץ קרייזאד לעיקוואד, אדמו"ר משערין,
אבד"ק סאנטשובאנעם זלמן פריעדמאן שליט"א
ע"ה ויז'ניץ בני סוף 51111
סוף 6749057 - 6748494
6772844 סוף

מהאדמורי"ם מוויזשניץ, ראחמיסטריווקא, וויז'ניץ, קאסוב

הספדך זצ"ל אהבתי
ה" צמח הירק פריז מאן י'
זכור לטוב קדחת עז העצמות.
הש"ת יאמר שחלף דברי חיות ומוט
במועד מור"ק דהממנה וז"ל
והזריק יראו עמך ומצוה רב תכלה
לחם דקדושה ולחמאות דדיע"ק ק"א

ה"ק / מועדים 33 בלילה

ה'ר"ב
ה'ר"ג
ה'ר"ד
ה'ר"ה
ה'ר"ו
ה'ר"ז
ה'ר"ח
ה'ר"ט
ה'ר"י
ה'ר"כ
ה'ר"ל
ה'ר"מ
ה'ר"נ
ה'ר"ס
ה'ר"פ
ה'ר"ק
ה'ר"ר
ה'ר"ש
ה'ר"ת
ה'ר"י
ה'ר"כ
ה'ר"ל
ה'ר"מ
ה'ר"נ
ה'ר"ס
ה'ר"פ
ה'ר"ק
ה'ר"ר
ה'ר"ש
ה'ר"ת

১৯৩৬
 দে মনে ত্রি ফল হা ১/২ ২/৩ ৩/৪
 ১/২ ৩/৪ ৫/৬ ৭/৮ ৯/১০ ১১/১২ ১৩/১৪ ১৫/১৬
 ১৭/১৮ ১৯/২০ ২১/২২ ২৩/২৪ ২৫/২৬ ২৭/২৮ ২৯/৩০
 ৩১/৩২ ৩৩/৩৪ ৩৫/৩৬ ৩৭/৩৮ ৩৯/৪০ ৪১/৪২ ৪৩/৪৪
 ৪৫/৪৬ ৪৭/৪৮ ৪৯/৫০ ৫১/৫২ ৫৩/৫৪ ৫৫/৫৬ ৫৭/৫৮ ৫৯/৬০
 ৬১/৬২ ৬৩/৬৪ ৬৫/৬৬ ৬৭/৬৮ ৬৯/৭০ ৭১/৭২ ৭৩/৭৪ ৭৫/৭৬
 ৭৭/৭৮ ৭৯/৮০ ৮১/৮২ ৮৩/৮৪ ৮৫/৮৬ ৮৭/৮৮ ৮৯/৯০ ৯১/৯২
 ৯৩/৯৪ ৯৫/৯৬ ৯৭/৯৮ ৯৯/১০০

[illegible][illegible][illegible]

בס"ב רחמים והשלום ואל אלהיך לכתוב ימיך חיים
הר"ה שבת חרה בסימני חסד הר"ה ארבע שנים בארץ
מחיות נקמת ומקיות הלא את נקמת לאמל את ברית
FSM טוב להשמה בטחון אצל בוק הימן נ
הי"ט יצחק שבינוש יצא יפה ירה וטען ט"ז ט
והאבות אל שנים חרה וקדש במקום טוב
ואשר לאמר רב נחם דקדשה מל ונ
בה רחמי ה"צט וסמיתו קטמיו
והנח ונח הנח חסדן בערה ימחור
והר"ה חו וקמא ט"ז בס"ב
והנה למחור"ל שנים ארבע שנים
ואסיה ברית אל טוב וקדש ונחמה
ב"ב הארץ
בה"ה מוה"ר ש"ס

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Drushu
דרשו' ויעזר
קוד שיתוף לחינם
קודד קידום הרצאה

יום חמישי' ד' אדר תשע"ח | דף היומי בבלי: עבודה זרה לח.
דף היומי בהלכה: מסעיף ל"ב עד סעיף ל"ו. | **לוח יומי מקוצר:** עמוד פ"ג סימן ש"א.
מוסר: פרק א' מ"זגם עור' עד תחילת פרק ב'.
קצת חכמה הלימוד השבועי: פרק ג' משנה יג' | סיג לחכמה שתיקה' עד משנה טז' ז'כל הרצאה'.

לאחר סיום דבריו ביקש ר' חיים שכטר ברכה מהאדמו"ר מוויז'ניץ, והרבי בירכו: הלא כעת אמרתם "והיית משוגע"... השי"ת יעזור שיתקיים אצלך מה שאמרת "והיית משוגע"...

רבי מלכא בגילופין - לקט פנינים ודברי צחות לקראת יום העורים מגיליון 'נעם שיח' פרשת תצוה - זכור, מאת אב"ד סנטוב שליט"א

ענה ר' חיים "אמן" בקול רם, התחילו כמה אנשים לצחוק... הגיב הרבי על אתר: "פא"ר וואס לאכט מען? - מרעסטע דא ערנסטע זאכן? (למה אתם צוחקים, מדברים כאן דברים צניניים)... ור' חיים ביקש שבהכרח תממשן לדורות הבאים אחריו ג"כ, והרבי אמר: "בוודאי, בוודאי..."

מתן כסתר

מספר הבדחן המפורסם הררה"ר ר' ישראל שפירא שליט"א, שמעו מאדם שהיה נוכח בשעת מעשה, שפעם אחת נכנס יהודי אחד אל הרה"ק מטאש ז"ע, והתאונן על מצבו הדחוק, שהוא נצרך באופן דחוף לסכסוך גדול מאוד, וביקש מהרבי אם יוכל לעזור לו. שאל אותו הרבי עד מתי הוא נשאר בקרית טאש, השיב היהודי "עד לאחר שבת", אמר לו הרבי: "במוצ"ש כשכולם עוברים לומר א' גוטע וואך", תעבור אצלי, ואז אתן לך כס"ד."

במוצ"ש הגיע היהודי ועבר עם כולם אצל הרבי לומר א' גוטע וואך, וכשהרבי ראה שהיהודי מתקרב, קם לפתע מכסאו, והתחיל להסתובב ולהסתכל על התקרה פה ושם, ושאל את הגבאי: "הסתכל מה קורה כאן, ומה קורה כאן..." והגבאי לא הבין מה רוצה הרבי ממנו, והתחיל להסתכל על התקרה. וכשהגבאי היה עסוק והסתכל על התקרה, מיהר הרבי והוציא מחיקו סכום עצום של כסף, והושיט ליהודי בטרם יבין בכך הגבאי.

נשמה בנודה

מסופר שפעם נכנס חסיד אחד אל מרן הרה"ק הבית ישראל' מגור ז"ע, ואמר לו בהתרגשות שנדמה לו שיש לבנו נשמה בגויה במיוחד - "א' הויכע נשמה". שאל אותו הרבי: למה אתה חושב כן? השיב החסיד: הבחנתי אצל בני, שכשהוא משחק, הוא לוקח חוטים וכיוצא בזה וזרועו ענין תפילין... הבית ישראל' חייך ואמר לחסיד בחריפות: "אולי תתחיל מעתה להתפלל בבית הכנסת במנין ולא בבית..."

מעם בשנה

המרא דאתרא דלובלין ה"ה הגאון רבי עזריאל הורוויץ זצ"ל, המכונה 'דער אייזערנער קאפי' (ראש הברזל), היה מתנגד לדרך החסידות. פעם בימים הנוראים התפלל עם הרה"ק הרבי מלובלין ז"ע בבית כנסת אחד, האיזערנער קאפי היה הבעל תוקע, והרבי מלובלין היה המקריא. אמר הרבי מלובלין להרב: "אחת בשנה הינכם שומעים לקולו". השיב לו האיזערנער קאפי: "איינמאל א יאהר זאגט איהר א גלייך ווארט" - פעם אחת בשנה הינכם אומרים דבר נכון... (שרפי' קודש וידיני' עמר תר"ג).

והיית משוגע

הגה"ר ר' חיים שכטר, מחשובי תושבי קרית ויז'ניץ בני ברק - שיש לו חזקה מדי שבת בשבתו להשמיע דברי תורה בימיאטא טיש' של מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית ויז'ניץ, התכבד כרגיל ע"י הרבי שליט"א להשמיע דברי תורה בשב"ק פרשת כי תבא, והתחיל את הדברי תורה' עם הפסוק בתוכחה (דברים כח, לד): "והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה" - ובזאת על פי מה שכתב האור החיים' הק' על הפסוק (דברים כו, יא) "ושמחת בכל הטוב", שאמרו חז"ל (ברכות ה') "אין טוב אלא תורה" - וכתב האוה"ח "שאם היו בני אדם מרגישים במתקנות ויעריכות טוב התורה היו משתגענים ומתלהטים אחריה ולא יחשבו בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם". ואמר רבי חיים, שלהו רומז הפסוק "והיית משוגע" - שישתגעו מעסק התורה.

לאחר שרבי חיים אמר את הנ"ל, אמר הרבי שליט"א ש'והיית משוגע' היא מצות עשה... והרחיב בדברי האור החיים' הק' הנ"ל, וחזר על לשונו בפנים. אח"כ ביקש רבי חיים ברכה מהרבי, והרבי בירכו: הלא כעת אמרתם "והיית משוגע"... השי"ת יעזור שיתקיים אצלך מה שאמרת "והיית משוגע"... וכאשר

ס'אל שוין מקוים ווערן ביי איין 'והיית משוגע'

בעיניהם מלא עולם כסף וזהב למאומה, כי התורה כוללת כל הטובות שבעולם". האט ר' חיים געזאגט, אז דאס איז מרומן אין דער פסוק "והיית משוגע", אז מ'זאל משוגע ווערן פאר עסק התורה. נאך וואס ר' חיים האט דאס געזאגט האט דער רבי זיך אנגעקוקט, אז ווייזט משוגע איז א מצות עשה און ארומגעקערט איבער דעם אור החיים הקדוש. דערנאך האט ר' חיים געבעטן א ברכה פון רבי'ן, האט אים דער רבי געוואנטשט: "אזי האט דאך יעצט געזאגט ווייזט משוגע, זאל דער אייבערשטער העלפן אז עס זאל מקוים ווערן ביי איין דער חיות משוגע". ווען ר' חיים האט געענטפערט "אמן" מיט א חייך קול, האבן עטליכע אנווענדעט אנגעהויבן לאכן, האט דער רבי געפרעגט אויפ'ן פלאץ "פארוואס לאכט מען מרעסטע דא פון ערנסטע זאכן". ר' חיים האט דערנאך געבעטן אז דער רבי זאל אנווייזשן אז די ברכה זאל מקוים ווערן אויך ביי זייער קעניער, האט דער רבי געענטפערט, אורזאי אורזאי.

יא, אזוי ווי איר זענט, און נישט נאר מורים, נאר א פאנץ יאר - ווי דער אלטער ווארט ביי חסידים, אז א חסיד דארף זיין דריי זאכן: פריש, געזונט און משוגע...

און קונטרס נעם שיה לבדור מורים תשי"ח פון סאנטובער רב שליט"א פון עלקוואד ווערט דערציילט ווי פאלגנד: הגה"ר ר' חיים שטענער שליט"א, פון די חשובע תושבי קרית וויזשניץ בני ברק וועלכער האט די חזקה ווענטליך פארצוזאגן תורה ביים מטיאט טיש פון אדמו"ר מוויזשניץ שליט"א אין קרית וויזשניץ, האט אים דער רבי מכבד געווארן פארצוזאגן תורה ווי געווענליך דעם פארלאפענעם שבת תבוא. האט ער אנגעהויבן די תורה מיט דעם פסוק פון דער תוכחה, ווייזט משוגע ממראה עיניך, און ערקלערט מיט די ווערטער פון אור החיים הקדוש אויפ'ן פסוק ושמחת בכל הטוב, אז חז"ל זאגן אין טוב אלא תורה, שרייבט דער אור החיים בכל הטוב, "שאם איז בני אדם מרגישים במתקנות ועריכות טוב התורה היו משוגעים ומתלהטים אחריה ולא יחשבו

מכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

בשורה טובה תדשן עצם

בשמחה רבה הננו להודיע, אשר בחסדי השי"ת זכינו,
שניתן לשמוע את שיעורי ושיחות הרב שליט"א במערכת
"קול הלשון"

03-617-1111 3 - אידיש; 4 - מוסר וחסידות, 55 - שם הרב \ 3 - הלכה, 147 - שם הרב

718-521-5231 3 - אידיש; 4 - מוסר וחסידות, 36 - שם הרב \ 3 - הלכה, 31 - שם הרב

או 8* - ולומר את שם הרב

www.kolhalashon.com

הרב שלמה זלמן פרידמן - אב"ד סאנטוב

Rav Shlomo Zalman Friedman – Santover Rov

ובעז"ה מפעם לפעם יוסיפו את שאר השיעורים
והשיחות - חדשים וגם ישנים - לטובת כולם.

וכאן המקום להודות להנהלת מערכת "קול הלשון"
העומדים לימיננו בכל צעד ושעל, ומסדרים הכל עצהיו"ט

בברכת להגדיל תורה ולהאדירה

הנהלת המכון

סימן טוב ומזל טוב יהא לנו ולכל ישראל אמן

לשונינו רינה כהמון גלים, בשמחה מרובה בשיר והילולים, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, אלפי ברכות ואיחולים נרגשים להביע, ברגשי כבוד ותפארה, ברחשי אהבה וחיבה יתירה, בנועם שיח ובשפה ברורה, מקרב ולב בשמחה ואורה, באותות יקר ותפארת, לחקוק בבדיל ועופרת, חיים וברכה למשמרת, לשגר כוס של ברכה, להראוי להוקרה והערכה, הלא הוא רב האי גאון וגדול, מעוז ומגדול, האי גברא רבא ויקירא, מורה את דבר ה' זו הלכה, בתורה עוסק יומא ולילתא, לאסוקי שמעתתא אליבא דהילכתא, נודע בשערים, סיני ועוקר הרים, מרביץ תורה לעדת מי מנה, מלא חכמה ודעת ותבונה, עומד בראש ק"ק סאנטוב ברוח נאמנה, בעוז ובגבורה, בדרך ישרה, אליו יאתה השורה, מידותיו התרומיות לו עטרה, טוב ומטיב לאחרים בימי רבים בנפש חפצה ויקרה

הגאון החסיד אבד"ק סאנטוב שליט"א על ישראל הדרתו בעיר התורה לייקווד

לרגל נשואי בנו חביבו הבחור כהלכה, כלי מחזיק ברכה, נודע בעבודתו שבלב זו תפילה, שופך שיחו לפני נורא עלילה, משכים קום לעבודת הבורא, יושב והוגה בתורה, כחשיכה כאורה, בהתמדה נוראה ונפלאה, בכל שעה ושעה, אהוב וחביב, זר זהב לו סביב, מידותיו התרומיות והטובות לראשו עטרה, שמו נודע לתפארה, המופלא ומופלג בתורה וביראה טהורה, ממצויני ישיבת מיר בירושלים עיה"ק

הרב צבי הירש שליט"א

עב"ג בת הרב הגאון הנעלה רבי שמעון גאלדבערגער שליט"א – ר"מ ישיבה דמאנסי

למעון הברכות יצוה צור חסדו בשעה שקול צהלת חתנים מנסרת זכות פעליו הכבירים יעמדו לו ויגיגו עליו לדורי דורות למזכרת להוסיף חיל בעבודת קדשו שלה' ולתורתו חיילים רבים מגברת טוב וחסד ירדפוהו תמיד, אושר תענוג ונחת מהמשך השרשרת ויהי נועם ה' עליהם שיעלה זיווגם יפה ויכוננו בנין מפואר לשם ולתפארת במהרה ישמע בערי יהודה וחוצותיה קול תקיעה שעל פדות נפשינו מבשרת

כעתירת וברכת
מכון "אפריון לשלמה"

יוצא לאור לרגל שמוחת אפריון
החתן **צבי הירש פרידמאן** נ"ו
בן מורנו הרב שליט"א
והכלה **שרה ברכה** שתחי'
בת הגר"ש גאלדבערגער שליט"א
כ' אדר תשע"ח

מתוך דברי תורה ש"ק פרשת תצוה תשע"ח

בשבת הבעל"ט תתקיים כאן בע"ה שמחת האויפרוף של בני החתן צבי הירש נ"ו, והיות שעומדים להגיע לשבת כמה אורחים חשובים להשתתף בשמחתנו, על כן אקיים בעצמי בשבת הבאה את הפסוק (בראשית מ"ט, ט"ו) "וירא מנוחה כי טוב", ואכבד בע"ה את האורחים לשאת מדברותם לכבוד השמחה, ולכן אנצל את ההזדמנות השבוע, להגיד כמה מילים להחתן נ"ו לכבוד האויפרוף.

לאחרונה שהה כאן בעירנו, עיר התורה לייקווד, כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב-45 שליט"א, והייתי אצלו בביקור הוד. לאחר שפתח הרבי בדברי הלל ושבח על גליוני "נועם שיח", אשר הוא מתענג מהם הרבה, סיפר לי הרבי דבר נאה מאד, וכך סיפר:

בהיותי חתן קודם החתונה, התקיימה ה"שבת עליה לתורה" שלי בעיר קראון הייטס באמריקא. בערב שבת קודם האויפרוף, עליתי לבית המיועד להיות זקני הרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע - שנבצר ממנו להשתתף בשבת העליה לתורה - לקבל את ברכתו. כשנכנסתי, אמר לי הרה"ק דבר נפלא, וכך אמר לי:

הנה בעת שחתן עולה לתורה אומרים בשירה ובקול "יעמוד", אתה יודע למה אומרים לחתן "יעמוד"? - אני אגיד לך! - הנה אחז"ל (מס' ברכות דף ו' ע"ב) "אין עמידה אלא תפילה", וכשהחתן הולך לבנות בית בישראל, אומרים לו "יעמוד" - התפלל והתפלל! כי החתן צריך להתפלל הרבה על הצלחתו בבניית הבית...

והמשיך הרבי שליט"א לספר, שהוסיף הרה"ק מבאבוב זי"ע ואמר: ועכשיו אומר לך עוד פשוט למה אומרים לחתן "יעמוד", שכן כשאדם בונה את ביתו, לפעמים משתרגים עליו כל מיני נסיונות שונים, ולכן אומרים להחתן "יעמוד" - ראה נא "לעמוד" בגבורה בנסיונות אלו...

לפני שנים רבות, בעת שמחת התנאים שלי, נשא דברים מו"ר הגה"צ רבי יהודה הלוי טירנויער זצ"ל, אב"ד "שומרי שבת" בבארא פארק, ובתוך דבריו אמר אימרא נאה, וכך אמר:

הנה נאמר בפסוק (שמות כ"ה, ח'): ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, והכתוב רומז, "ועשו לי מקדש", כשהחתן יאמר את ה"לי" - ר"ל, כשהוא יגיד "הרי את מקודשת לי", "מקדש" - יכוין שהוא הולך לבנות עכשיו בית מקדש מעט, ויתנהג בה כראוי, כדי "ושכנתי בתוכם" - שיהיה ביתו מקום להשראת השכינה הקדושה.

הגאון רבי יצחק שלמה אונגאר זצ"ל אב"ד "חוג חתם סופר" סיפר, שנכנס פעם עם חתן ביום חופתו אל מרן הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע, וביקש ממנו שיתן הדרכה להחתן. אמר לו הרה"ק מבעלזא זי"ע: כשמישהו יושיט לך את ידו לברכת "מזל טוב" בעת החתונה, תקבל אותו בפנים מאירות בחביבות ובשמחה, ותחזור לברכו במאור פנים. וכשמישהו נותן לך איזה מתנה לדורון דרשה, הודה לו על כך במאוד מאוד...

